

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Είνε πραγματικός ή φαινομενικός ο δι' ηλεκτρισμού θάνατος

Στην Αμερική, πού, όπως είναι γνωστό, η θανατική ποινή εκτελείται μόνον δι' ηλεκτρισμού, άρχισε εσχάτως να συζητείται ευρύτατα, αν πρέπει, να διατηρηθή ή όχι το σύστημα αυτό κατόπιν της άποκαλύψεως του Αμερικανού ιατρού Γκίβερς, όστις άνεκείνωσεν στην Ακαδημία των Φυσικών και Χημικών Έπιστημών της Βασιγτζάνωσ, ότι ο δι' ηλεκτρισμού θάνατος των ανθρώπων, δεν είναι πραγματικός, αλλά φαινομενικός !...

Σύμφωνα με την επιστημονική θεωρία του Αμερικανού αυτού ιατρού, ο ηλεκτροζόμενος δεν πεθαίνει, όπως νομίζεται, αλλά παθαίνει από νεκροφάνεια, μπορεί δέ, δι' ένεσεως κάποιου υγρού, το όποιον πρόκειται ο ίδιος να ανακαλύψη, να επανέρχεται εντός ολίλου εις την ζωή !

Η ένεσις του περιφύμου αυτού υγρού θά γίνη παρά του Αμερικανού ιατρού Γκίβερς, προσεχώς σε κάποιον κατάδικον ο όποιος πρόκειται να θανατωθή, εκδοθείσης της θανατικής του άποφάσεως. Ας περιμένουμε λοιπόν να ιδούμε τι θά γίνη !

Ποιό είναι το ψηλότερο δέντρο του Κόσμου ;

Ένθ πρό ολίγου έθεωρείτο ως το ύψηλότερο δέντρο στον κόσμο η Sequoia Gigantea της Καλλιφορνίας, εσχάτως άπεδείχθη ύψηλότερο το Γομμεοδένδρον της Αυστραλίας.

Το περίφημο αυτό δένδρο έχει ύψος 182 μέτρων ο δε κορμός του έχει περιφέρεια κάτω μέν, κοντά στη γη, 31 μέτρων, πειό επάνω δε 14 !

Το μέγεθος δηλαδή του δέντρου αυτού είναι τέτοιο πού δεν μπορεί κανείς ούτε να το φαντασθή...

Όνειροθεραπεία

Ένα νέο μέσο ανακαλύφθηκε τελευταία στην Γερμανία, προς ριζικότεραν και ταχύτεραν θεραπειάν των νευρικών νοσημάτων, ιδίως όταν οι άσθενείς ύποφέρουν από μη κανονικην λειτουργίαν του εγκεφάλου των.

Το νέο αυτό θεραπευτικό μέσο είναι εφευρέσις του νεαρού επιστήμονος και ιατρού κ. Κορνιγγεν και στηρίζεται έντελώς στη δημιουργία τεχνητών ονείρων. Σύμφωνα με τη θεραπεία αυτή, η όποια και όνομασθήκε δικαίως «όνειροθεραπεία», ο πάσων τοποθετείται βπτιος σ' ένα κρεβάτι, άφου πρώτα του σκεπάσουν τά κεφάλι και τ' αυτιά μ' ένα σφιχτό σούφρο, οίτως ώστε μόνον το μέρος του προσώπου του να μένη γυμνό και άσχεπές. Στη θέση των αυτιών του πάσχοντος τοποθετούν άμέσως δύο άκουστικά, τά όποια συγκοινωνούν, δι' ενός ελαστικού σωλήνος, μ' ένα γραμμόφωνο. Απο πάνω από το κρεβάτι του πάσχοντος ύπάγει ένα ειδος σκηνης, με ύφασμα από σκούφο χρώμα, πού περιζικει το κρεβάτι, σάν μιά τελώρια ζουνουλιέρα, και διατηρεί ένα βαθύτατο σκοτάδι γύρω από τά βλέμματα του πάσχοντος. Προς τό κάτω μέρος του κρεββατιού, επάνω άπ' τά πόδια κρέμεται ένας κατάλευκος πίνακας, ένθ αντίκρου άπ' αυτόν, και από επάνω άκριβώς από τό κεφάλι του άρροστού, έκτος της σκηνης, στήνεται έλι τρίποδος, ένα όπτιζό μηχάνημα και από μιά τρύπα της σκηνης, εξαποστελλονται άκριβώς στον άπέναντι λευκόν πίνακα διάφορες φωτεινές εικόνες πολλών ειδών και χρωμάτων, όσον τό δυνατόν δε θελκικότερες και τεχνικές, πάντοτε όμως υπό τους ήχους του γραμμόφωνου.

Έτσι, στο διάστημα της προβολής των εικόνων αυτών, μέσα σ' ένα τόσο βαθύ σκοτάδι ο θεραπευόμενος νευρασθενής, υπό την διπλήν αυτήν επίδρασιν της όράσεως και της άκοης, αισθάνεται κάπου γλυκύτατη κόπωση, η όποια δεν άργεί να καταλήξη ταχύτατα σε έλαφρότατον λήθαργο και άργότερα σ' ένα βαθύν ύπνο γαλήνης και τερπνής αναπαύσεως. Στην κατάσταση αυτήν τά όνειρα τέρπουν την φαντασία του πάσχοντος, έχουν δε μεγίστην επίδραση στην επαναφορά της κανονικής λειτουργίας των προσβεβλημένων νεύρων του εγκεφάλου του.

Σύμφωνα με τάς διαβεβαιώσεις όλων των Γερμανών ιατρών, δεν υπάρχει άσθενής ο όποιος να μη εσωθή διά της όνειροθεραπείας, η όποια εισήχθη σήμερα εις όλες τάς γνωστές νευρολογικές κλινικάς του Βερολίου και της Βιέννης.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ό Πώλ πέφτοντας έσπασε τό πόδι του.

Τόν έπήγαν στό σπίτι του κι' έκάλεσαν τό γιατό.

— Πού έχτυπήσατε ; ρώτησε ο γιατός. Κοντά στό γόνυ ;

— Όχι, ειπε ο Πώλ. Κοντά στην έκκλησία !...

Ένας γέρω φιλάργυρος έπηγε να έξομολογηθή. Όταν έτελείωσε η έξομολόγησις, ο άββάς του ειπε :

— Διά την μετάνοιάν σας να μου δώσετε ένα φράγχο διά τους πτωχούς.

— Όρίστε, κύριε άββά, ειπε ο φιλάργυρος.

Και του έδωσε στη φοιχτα ένα φράγχο κάλπικο. Ό άββάς άντελήφθη λίγο ύστερα ότι τό φράγχο ήταν κάλπικο και έκομίσως δεν περονώσε.

Την άλλη ημέρα, όταν ο φιλάργυρος έπηγε στην εκκλησία και παρουσιάσθη στον παπά για να κοιωνήσθ, ο άββάς άντι κοιωνίας του έβαλε στό στόμα τό κάλπικο φράγχο.

— Κύριε άββά, ειπε ο φιλάργυρος, αυτό πού μου έβάλατε στό στόμα δεν μπορώ να τό κάμω να περάσθ !...

— Ότ' έγω άπήντησε ο άββάς.

Η κυρία έπηρε μιά ντουζίνα κουτιά σίριτα νέας μάρκας και ειπε στην ύπηρέτριά της.

— Κυττάξτε αν είναι καλά για να ξαναγοράσουμε.

Όταν η κυρία έγώρισε στην κουζίνα έρώτησε :

— Είναι καλά, Μαρία ;

— Μάλιστα, κυρία. Έκτός μερικών πού δεν άναψαν, όλα τ' άλλα έπλησαν φωτιά !...

Το πλοίο είναι σε κίνδυνο. Έχουν χάσει κάθε έλπίδα.

Ένας γερονάτης ένθ όλοι κάνουν σάν τρελλοί βγάξη από ένα συστάρι τό φαγητό του και άρχίζει να τρώθ ήνα ήσυχα.

— Πώς μπορείτε να τρώτε μέσα σ' ήνα τέτοιο κίνδυνο ; τον έρώτησε ένας σύντροφός του.

— Είναι καλό πάντοτε, άπήντησε ο ναύτης, να τρώθ κανείς ένα κομμάτι πριν να πθ. Και σε λίγο θά πιούμε... θάλασσα !...

Ό γιατός έδάνεισε ένα θερμομετρο στη Ζελί για να παρακολουθή τη θερμοκρασία του άνδρός της.

Την άλλη ημέρα του ειπε.

— Ό άνδρας μου πάει πολύ καλλίτερα, γιατρέ. Το θερμομετρο έδειξε πρό ολίγου θερμοκρασία 46.

— Αδύνατον, ειπε ο γιατός. Στα 46 δεν φθάνει ποτέ η θερμοκρασία ενός ανθρώπου. Μά πώς του τό βάλατε ;

— Του τό έβαλα στη μασγάλη. Και επειδή εύρισκε ότι τό γυαλί του θερμομετρου ήταν πολύ κροθ, το... έξέστανα λίγο στη φωτιά πριν να του τό βάλω !...

Ένας άνθρωπος άφησε τη γυναίκα του να καθίσει με μιά πυρακιά ένθ εκείνη κοιμώταν και μπορούσε να πθ ή την ξυπνήσθ.

— Μά πώς ; τον έρώτησαν. Όταν είδατε τον καπνό να πλημμυρίζει τό δωμάτιο, γιατί δεν ανοίξατε τίς πόρτες και τά παράθυρα για να μθν πεθάνη η γυναίκα σας από άσφυξία.

— Δεν τολμούσα ν' ανοίξω τά παράθυρα, άπήντησε ο άνθρωπος. Η γυναίκα μου εφοβόταν φοβερά τά ρεύματα. Υπήρχε κίνδυνος να χρυσολογήσθ !...

— Κυττάξε, ειπε ο Μάριος, την τρύπα πού ανοίξει στό παπούτσι μου. Το νερό θά μαιήνη μέσα όπως στό άσκι.

— Αυτό διορθώνεται, ειπε ο άλλος. Άνοιξτε άλλη μιά τρύπα από την άλλη μεριά για να βγαίνη τό νερό !

Η κυρία Ποτικέ παρουσιάσθη στον άνδρα της μ' ένα καινούργιο φόρεμα, για τό όποιο εκείνος άρχισε να χροινιάζη.

— Μά έπι τέλους, ειπε η κυρία Ποτικέ, τι έφέρει ένας άνδρας από γυναικεία φορέματα.

— Την άξια τους ! άπήντησε ο κύριος Ποτικέ μελαγχολικός.

ΣΤΙΧΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΤΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙ

Καναρίνι χαροπό,
γι' άκουσε τι θά σου πώ
και τι σου προστάζω
εισ' έν' άμυαλο πουλι,
τραγουδείς παρά πολύ
τώρα πού διαβάω.

Σάν πολλά να μās τά λές.
Μ' ήρρες πάλι στίς καλές
κι' έχεις γλώσσα τόση.
Μ' αν με πιάσει τό κακό,
θά σ' άρίσω νηστικό,
να σου μάθω γνώση.

Δέν τό ξερεις, τά παιδιά,
πως δε βγάζουν ταμουδιά,
σά διαβάζει ο άλλος !
Πρόσσεξε πού σ' όδηγώ,
κι' από σένανε ειμ' έγώ
τόσο πιο μεγάλος.

Στέλιος Σπεοάντσας